

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Karla Kosteckého a soudců Mgr. Lucie Trejbalové a Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. v právní věci žalobce: **XX**, se sídlem **XX**, zastoupeného Advokátkou Mgr. Magdalenou Kubečkovou z Advokátní kanceláře, se sídlem Haštalská č.27, Praha 1, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Masarykova č. 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství Ústí n/L čj. **8090/11-1500-506118** ze dne 19. října 2011,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Finančního ředitelství Ústí n/L čj. 8090/11-1500-506118 ze dne 19. října 2011 se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Finanční ředitelství v Ústí n/L se ve svém ve výroku rozsudku označeném rozhodnutí ze dne 19. 10. 2011 ztotožnilo se závěry rozhodnutí Finančního úřadu v České Lípě čj. 35359/11/172912506523 ze dne 31.3.2011 a odvolání nyní žalobce **XX** zamítlo a napadené rozhodnutí potvrdilo. V odůvodnění svého rozhodnutí finanční ředitelství rozvedlo, z jakých skutkových a právních důvodů má zato, že odvolání podané proti rozhodnutí ze dne 22. 12. 2010 je opožděné.

Žalobce **XX** ve své včas podané žalobě navrhuje zrušení jak napadeného rozhodnutí finančního ředitelství ze dne 19. 10. 2011, tak i rozhodnutí jemu bezprostředně předcházejícího ze dne 31. 3. 2011, a to z následujícího důvodu. V první části zmiňuje rozhodnutí finančního úřadu ze dne 22. 12. 2010, kterým mu byla nově stanovena daň, a následně poukazuje na nesprávnost právního názoru správce daně, vedoucího k závěru, že odvolání proti zmíněnému rozhodnutí bylo podáno opožděně. Odvolání proti rozhodnutí z 22. 12. 2010 podal dne 4. 3. 2011, tedy včas, neboť až dne 15. 2. 2011 se o tomto rozhodnutí dozvěděl od své zástupkyně. Názor finančního úřadu i finančního ředitelství, že postačí, aby rozhodnutí o stanovení dani bylo doručeno jen zástupci daňového subjektu, nemůže obstát. Zmíněným rozhodnutím byla nově stanovena daň, kterou je povinen zaplatit, a je proto nezbytné v takovém případě aplikovat ust. § 41 odst. 2) daňového řádu, podle kterého

musí být písemnost doručena nejen zástupci ale i zastoupenému, když zastoupený má něco osobně vykonat. Takovým příkladem je i daňovému subjektu stanovená povinnost zaplatit daň.

Proto se počátek běhu lhůty řídí podle pozdějšího doručení. V dané souvislosti odkazuje i na ust. § 17 odst. 7) z.č. 337/1992 Sb. Oba správní orgány proto pochybily, pokud k těmto ustanovením nepřihlédly. Bylo proto povinností správních orgánů zabývat se věcnými důvody podaného odvolání. Postupem správních orgánů byl přímo dotčen na svých právech ve smyslu § 65 odst. 1) z.č. 150/2002 Sb. V další části podané žaloby namítá, že rozhodnutí o přezkumu ze dne 22. 12.2010 čj. 112203/10/172912506523 je s ohledem na nedostatek důvodů nepřezkoumatelné, finanční úřad i finanční ředitelství se důvody, uvedenými v odvolání, vůbec nezabývaly. Požaduje náhradu nákladů řízení ve výši celkem 12.342,-Kč podle rozpisu.

Finanční ředitelství v Ústí n/L ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhuje žalobu zamítnout. Poté, co v souladu s obsahem napadeného rozhodnutí i popisuje průběh řízení, poukazuje na následující. Rozhodnutí ze dne 22. 12. 2010 bylo doručováno v souladu s ust. § 17 odst. 7) z.č. 337/1992 Sb. zástupkyni daňového subjektu Ing. Kruntorádové na základě neomezené plné moci ze dne 12. 5. 2008. Posledním dnem šedesátidenní lhůty byl den 25. 2. 2011, odvolání bylo ale podáno až dne 4. 3. 2011, tedy opožděně. K poštovní přepravě bylo podáno dne předcházejícího. Jiná plná moc nebyla správci daně předložena. Nejedná se o případ, kdy má daňový subjekt něco osobně vykonat, podle § 164 odst. 4) z.č. 280/2009 Sb. může platbu daně učinit ve prospěch povinného kdokoli. Ohledně způsobu doručování odkazuje i na rozsudek NSS čj. 7 Afs 122/2006-93 ze dne 8. 3. 2007, z něhož cituje, obdobně i rozsudek čj. 2 Afs 209/2005-65 ze dne 13. 12. 2006.

Soud podle § 75 z.č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s.ř.s.) přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí, a dospěl k následujícímu závěru.

Jak soud z obsahu správního spisu zjistil, dne 12.5.2008 byla Finančnímu úřadu v České lípě doručena plná moc ze dne 12.5.2008, ve které je uvedeno, že nyní žalobce XX. zmocňuje Ing. L.k., bytem XX „**k zastupování společnosti před správcem daně při všech úkonech**“.

Zmíněný finanční úřad oznámil daňovému subjektu (XX) své rozhodnutí čj. 112213/10/172912506523 ze dne 22. 12.2010 (DPPS za rok 2005) doručením jeho písemného vyhotovení zástupkyni žalobce Ing. L.K. dne 27.12.2010, jak vyplývá z připojeného originálu doručanky. Citovaným rozhodnutím, vydaným v řízení podle § 55bv, odst.1) z.č.337/1992 Sb., byl žalobce řádně poučen o opravném prostředku. Tyto skutečnosti žalobce nespornuje.

Spornou otázkou není dále ani to, že dne 4.3.2011 bylo na finanční úřad doručeno podání žalobce označené jako „odůvodnění odvolání“. Jak soud ze spisu zjistil, po výzvě, aby odvolatel doručil i „odvolání“, nejprve odvolatel reaguje příslibem jeho doručení (záznam z 5.1.2011, podle kterého Ing. K. uvedla, že bylo podáno již 5.1.2011) a poté sdělením, že ve skutečnosti odvolání dne 5.1. 2011 podáno jednatelem nebylo, a proto „odůvodnění odvolání“ má být pokládáno za odvolání (záznam z 21.3.2011). Podání odvolání až dne 4.3.2011 potvrzuje žalobce i ve své žalobě.

Následně bylo o odvolání rozhodnuto finančním úřadem pod čj. 35959/11/172912506523 dne 31.3.2011 tak, že odvolání bylo zamítnuto a odvolací řízení

zastaveno podle § 113 odst. 1, písm. c) z.č. 280/2009 Sb., neboť odvolání bylo podáno opožděně.

Odvolání proti tomuto rozhodnutí bylo finančním ředitelstvím dne 19.10.2011 zamítnuto a rozhodnutí z 31.3.2011 tak potvrzeno.

Soud se ztotožnil se skutkovými závěry, učiněnými finančním ředitelstvím s tím, že pokládá za potřebné zdůraznit jen ta stěžejní.

Jediná plná moc k zastupování v daňovém řízení, kterou měl k dispozici finanční úřad v době vydání rozhodnutí ze dne 22.12.2010, byla plná moc pro Ing. L.K. ze dne 12.5.2008 téhož dne předloženou finančnímu úřadu ve formě výše zmíněné. To potvrdil i tehdy odvolatel ve svém písemném podání ze dne 23.5.2011 (doručen finančnímu úřadu dne 6.6.2011).

Je sice pravdou, že k odvolání proti rozhodnutí z 31.3.2011 (doručeno finančnímu úřadu dne 6.4.2011) byla připojena „omezená plná moc“ (jak ji nazývá sám odvolatel) ze dne 15.2.2008, avšak není označena podacím razítkem finančního úřadu, a sám odvolatel na základě výzvy ve svém podání ze dne 23.5.2011 uvádí, že omylem byla finančnímu úřadu doručena jen generální plná moc, což odvolatel doprovází právním názorem, že tato skutečnost nehraje roli, neboť i tak mělo být rozhodnutí ze dne 22. 12. 2010 doručeno nejen zástupci daňového subjektu, tak i přímo daňovému subjektu na jeho adresu.

Soud s přihlédnutím k výše uvedeným skutkovým zjištěním zaujal k uplatněným žalobním námitkám následující právní závěry.

Řízení o návrhu daňového subjektu ze října 2009 bylo ukončeno rozhodnutím finančního úřadu ze dne 22.12. 2010, tedy za účinnosti z.č.337/1992 Sb., podle kterého byla posuzována i skutečně finančnímu úřadu předložená generální (neomezená) plná moc ze dne 12.5.2008, přičemž soud musí s poukazem na ust. § 264 odst. 2) z.č. 280/2009 Sb. zdůraznit, že takto formulovaná plná moc je skutečně neomezenou plnou mocí, což připouští i sám žalobce.

Jak z ust. § 17 odst. 7) z.č. 337/1992 Sb., tak i z ust. § 41 odst. 2) z.č. 280/2009 Sb. (která obě žalobce cituje) vyplývá, že má-li adresát písemnosti, který je zastoupen zástupcem na základě neomezené plné moci, něco osobně vykonat, pak se písemnost doručuje i této osobě. Pod pojmem „osobně něco vykonat“ zákon spatřuje takový stav, při kterém je osobní účast daňového subjektu **nezastupitelná**. Jsou to případy, kdy jen daňový subjekt a nikdo jiný může např. podat specifické informace, které nikdo jiný znát nemůže, správce daně nařídí ústní jednání za účelem prověření skutečností, přičemž pokládá osobní účast daňového subjektu u ústního jednání za nezbytnou apod. Do okruhu těchto případů ale zcela zjevně nepatří „placení daně“, jak prosazuje žalobce, neboť zákon nenařizuje, že daň je povinen zaplatit výhradně osobně daňový subjekt a nikdo jiný, protože za něho může stanovenou daň zaplatit kdokoli, jak vyplývá z ust. § 59 odst. 6, věta první) z. č. 337/1992 Sb. (nyní § 164 odst.4 z.č.280/2009 Sb.). S takto odvedenou daní zachází správce daně, jakoby byla odvedena povinným. Zásadně proto platí, a nejinak je tomu i v dané právní věci, že rozhodnutí, kterým je stanovena daň, je doručováno jen zástupci daňového subjektu, pokud jeho plná moc není výslovně omezena jen na některé úkony daňového řízení, ke kterým nepatří doručování písemností. Finanční úřad proto nepochybil, když své rozhodnutí ze dne 22. 12. 2010 doručil jen Ing. Krontorádové v souladu s její neomezenou plnou mocí ze dne 12. 5. 2008.

Jen pro úplnost soud dodává, že v průběhu daňového řízení se žalobce pokusil uplatnit i již výše zmíněnou (jinou) plnou moc z 15.2.2008, nedoložil ale, že byla vůbec finančnímu úřadu předložena a nakonec sám žalobce uvádí, že ji skutečně finančnímu úřadu nepředložil. Pokládal-li ji žalobce za omezenou plnou moc, pak se mylí, neboť se též zjevně jedná o neomezenou plnou moc, neboť zní na všechny úkony daňového řízení („doměrky DPPO za rok 2005 a 2006“) bez omezení na jednotlivé konkrétní úkony.

Jak z obsahu správního spisu vyplývá, a tento skutkový závěr je rozveden i v napadeném rozhodnutí, žalobce byl v souladu se zákonem oznámeným rozhodnutím ze dne 22. 12. 2010 řádně poučen o oprávněm prostředku a posledním dnem šedesátidenní lhůty, ve kterém mohl podat odvolání alespoň k poštovní přepravě, byl den 25. 2. 2011. Žalobce ale poučení nedbal a odvolání (sice označené datem 20. 2. 2011) podal až dne 4. 3. 2011, což potvrzuje i v žalobě. Finanční úřad proto postupoval zcela v souladu s ust. § 113 odst. 1, písm. c) z.č. 280/2009 Sb., když odvolání zamítl a odvolací řízení zastavil, a finanční ředitelství nepochybovalo, pokud tento postup finančního úřadu svým rozhodnutím ze dne 19. 10. 2011 aprobovalo.

Soud proto nezbylo, než žalobu pokládat za nedůvodnou a jako takovou ji zamítnout podle § 78 odst. 7) s.ř.s. Soud byl v přezkumném řízení vázán výrokem napadeného rozhodnutí, jím byla výhradně posuzována správnost skutkových a právních úvah o včasnosti podaného odvolání. Proto pokud žalobce v další části podané žaloby polemizuje se závěry finančního úřadu, rozvedenými v jeho rozhodnutí z 22. 12. 2010, pak soud k tomuto žalobnímu bodu nemohl z důvodu výše uvedeného přihlížet. Jedná se o jiné rozhodnutí, žalobou nenapadené.

Žalobce neměl ve věci úspěch, a proto mu náhrada nákladů řízení nepřisluší (§ 60 odst. 1 s.ř.s.). Protože takové náhrady nežádal žalovaný, soud rozhodl i tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 18. září 2013

Mgr. Karel Kostecký,
předseda senátu